

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

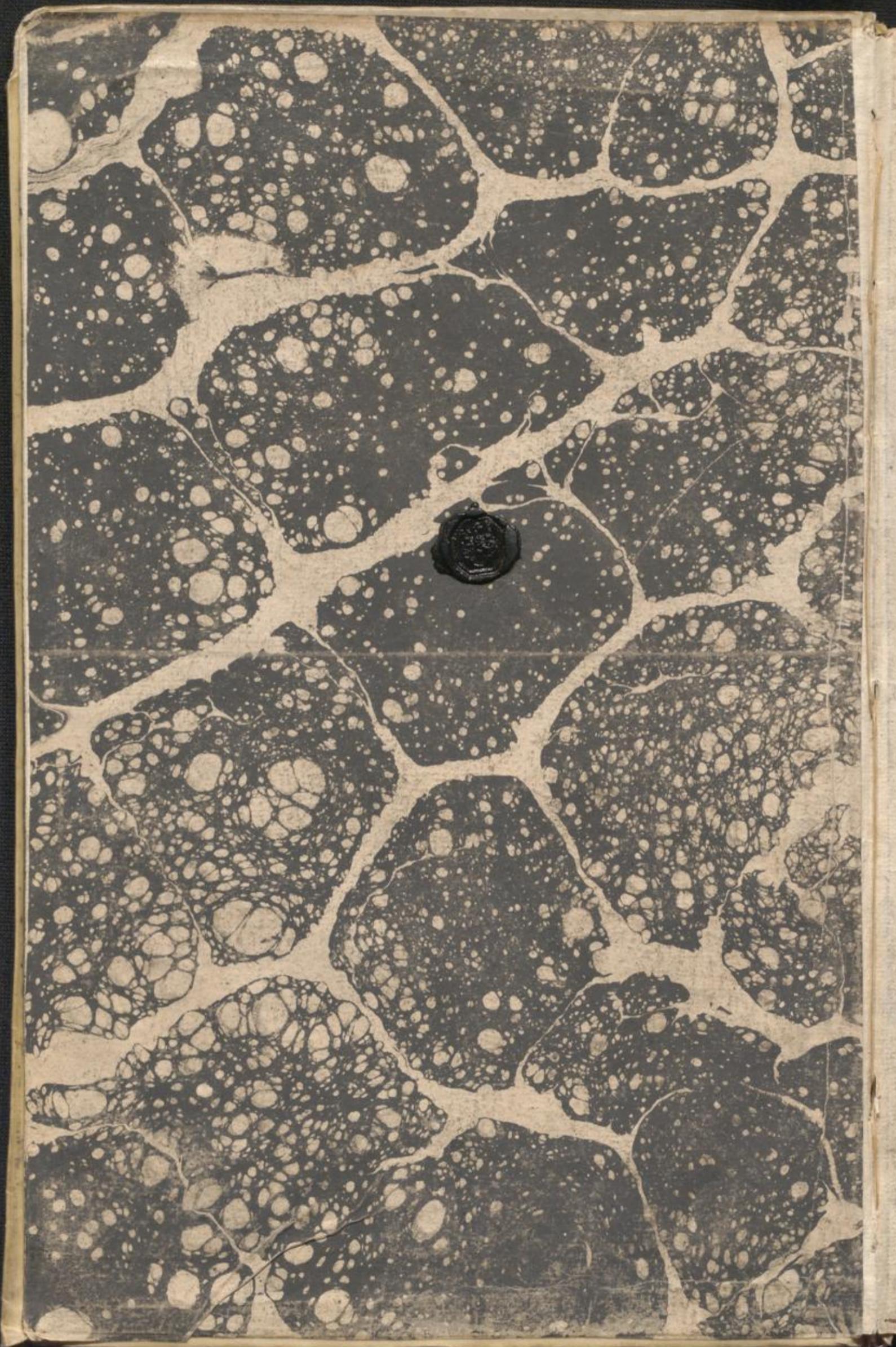
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Epicedia In obitum Viri Pietate Gravis, Prvdentia Clari,
Dexteritate Conspicui Domini Michaelis Ziegelii,
Quaestoris Collegii Stephanici Fidelissimi, pie & placide
14. Calend. Maij, Anno 1614. intra ...**

Geiselbrunner, Elias

Argentorati, 1614

[urn:nbn:de:bsz:31-137109](#)

In obitum praecepit. Viii. Michaelis
Leonis Stephanici collegij. 61.

2

E P I C E D I A

In obitum

**VIRI PIETATE GRAVIS, PRVIDENTIA
CLARI, DEXTERITATE CONSPICUI DOMINI MICHAELIS
ZIEGELII, QUAESTORIS COLLEGII STEPHANICI FIDELISSIMI,**
piè & placide 14. Calend. Maij. Anno 1614. intra 4. & 5. horam matutinam defuncti,
debitæ quære & evitadus causa conscripti.

I.

Si quis Parcarum properantia fila valeret
Tardare, aut Laches in ferre docere moras:
Si vite integritas pietasq; immota morari,
Aut mutare esset ferrea fata potis:
Tu poteras vita bæc auræq; diutius, & nos
Te possemus adhuc, HOSPES amice, frui.
At neg, te virtus poterat defendere contra
Vim mortis rigidam, nec pia vita tua.
Scilicet est duri tanta inclemensia mortis, fare,
Nec precenes precioum flebilis illa queat.
Ergo anima hinc tua iam summa saturatur abunde
Letitia: in terris molliter osculantur.

Marcus Huebherus Augustanus.

II.

Aduares, iucunda tamen, post aspera fata
in patria fessos sifere sede gradus.
Carpit iter lassus per mille pericula viator,
Per medios hostes, per mare carpit iter,
At superare parum est fastidiosa longa diei,
Diffusa fallax mania nocte petet.
Haud aliter vita hac per tot discrimina, mole
Viribus exhaustis corruit ipsa sua.
Nostram in perniciem secum longa agmina ducent
Omni parens Tellus a quo reusq; Deus.
Hic rigidos armat scopulos, Scyllam atq; Charybdim,
Atq; undas, Boree non renuente patre,
Illa pars tristis donata animalcula peste,
Eg, suo profert mille venena sinu.
At ubi latitie portus contactus apertis
Sit velis: sequitur non moritura quies.
Hic quoq; quem lacrymus defunctum flentus obortis,
Sustinxit longæ tadia longa via.
Nunc verò patrijs fessus requiescit in oris,
Nam mens asberea sede beata manet.

Elias Geiselbrunnerus
Augustano-Vindelicus.

III.

OMors duranimis, si quos concordia vita
Dulei, & affiduus consociavit amor!
Quam res difficult factu est superare dolores,
Sicubi coniunctos scindit iniqua animos!
Nostra domus per terefonat iam planctibus, & quis
In casu hoc lugit, quis cohibere queat?
Coniuge dum coniux (misericordia) gnatiq; parente
Prævantur, spe una summo & ius orbe bono.
Non temen in vincis mortis remanebit, & offa,
Quæ nuzie deglutit, semper habebit humus.
Et ventura dies, has quæ revocatus in auræ
Nobiscum intrabit regna beata poli.

Christe, fave nostris votis, da Christe benigne,
Ut sint effectus hac habitura suos.

Tobias Mausel Augustanus.

IV.

OSortes hominum! ô misericordia! perte
HOSPES jam nobis occidit atq; parentis.
At posthac erit is cœli gratissimus HOSPES,
Incolatum summi certus & hospitij
Arce sedet summa: quamvis mortale cadaver
Magno cum lucet nunc sumuletur humo.
Gaudia vera capit nullo commissa dolore
Mens è corporeo carcere missa suo.
Pupilli at tristes, & nunc sine conjugé cœlebs
Conjux sit cura, tibi abenigne, tibi.

Marcus Banzerus Augustanus
Vindelicus.

V.

AEdibus in nostris cur nunc dolor acrior extat?
Quare subtristis nostras circumsonat aures
Hec vox: Hemisferia, va miseriq; meis?
Eheu! cur properat cursa nunc vita citato,
Cur se dies fugiant non remorante mora?
Eheu! Parcarum tristi quid tristius ambo?
Quem malacrux nobis tanta pericula tulit?
Eheu! cur Parca retrò non fila resumunt,
Præterita vita, quem statuere, die.
O dolor! ô fatum infelix! ô funera acerba!
Otu, quæ temnus, Mors violenta, preces!
O tristem lucem, felici sidere cassam,
Vnica quæ mea spes offa reponit humo!
Ah quam crudelis Parcarum est Atropos illa,
Qua nimis invissè fila secare solet.
O omnes crebro quondam queis junctus ab usu,
Fundite nunc lachrymas, dulcis ut ille fuit!
Carmina flebilibus canitote (hen) vocibus omnes:
Flebilibus siquidem sunt recinenda modis.
Ille arumnose posuit quod tertia vita,
Qui nobis tutum prebuit hospitium.
Define tota domus lacrymas effundere plures:
Atq; omnes stendi nunc facitate modum.
Fata manent omnes: omnes expectat avarus
Portitor, in leges mors rapit atra suas.
Non Mors ipsa seni, juveni non parcit amara,
Non fugit imberbes, non fugit illa viros.
Tendimus hac omnes, cunctis versatur & vrna,
Sors inde exibit serius aut citius.

Philippus Reinölius Mittes-
heimensis Alsaticus.

ARGENTORATI Typis JOHANNIS CAROLL.

E P I C E D I A

In obitum

**VIRI PIETATE GRAVIS, PRVDENTIA
CLARI, DEXTERITATE CONSPICUI DOMINI MICHAELIS
ZIEGELII, QUAESTORIS COLLEGII STEPHANICI FIDELISSIMI,**

piè & placide 14 Calend. Maij. Anno 1614. intra 4. & 5. horam matutinam defuncti,
debitæ pœnas & supernatas causa conscripta.

I.

*S*i quis Parcarum properantia fila valeret
Tardare, aut Laches in ferre docere moras:
Si vite integritas pietasq; immota morari,
Aut mutare esset ferrea fata potis:
Tu poteras vita bac auray, diutius, & nos
Te possemus adhuc, HOSPES amice, frui.
At neq; te virtus poterat defendere contra
Vim mortis rigidam, nec pia vitatua.
Scilicet duri tanta inclemensia mortis, pœna,
Nec prece nec precio ut flectier illa queat.
Ergo anima hinc tua jam summa saturatur abunde
Latitia: in terris molliter offacubent.

Marcus Huebherus Augustanus.

I I.

*A*duares, jucunda tamen, post aspera fata
In patria fessos sistere sede gradus.
Carpiter lassus per mille pericla viator,
Per medios boiles, per mare carpit iter,
At superare parum est fastidiosa longa diet,
Diffra faltaci mania nocte perire.
Hand aliter vitabec peritos discrimina, mole
Vicibus archaistic envenit insulae.

*C*hriste, save nostris votis, da Christe benigne,
Ut sint effectus hac habitura suos.

Tobias Mausel Augustanus.

I V.

O sortes hominum! ô miseris mors invida! perte
HOSPES jam nobis occidit atq; parentes.
At posthac erit is cœli gratissimus HOSPES,
Incolatum summi certus & hospitij
Arce sedet summa: quamvis mortale cadaver
Magno cum luctu nunc tumuletur humo.
Gaudia vera capit nullo commissa dolori
Mens è corporeo carcere missa suo.
Pupillias tristes, & nunc sine conuge cœlebs
Conjux sit cura, lova benigne, tibi.

Marcus Banzerus Augustanus
Vindelicus.

V.

A Edibus innostris cur nunc dolor acrior extat?
Cur nemo Medicas vult tolerare manus?
Quare subtristis nostras circumsonat aures
Hac vox: Heu misera, ve miserisq; meis?
Eheu! cur properat cursu nunc vita citato,

Carpit iter laetus per mille pericula viator.
Per medios hostes, per mare carpit iter,
At superare parum est fastidio longa diei.
Diffusa saltaci manuia nocte petis.
Hand aliter vita hec pertor discrimina, mole
Viribus exhaustis corruit ipsa sua.
Nostram in perniciem secum longa agmina ducunt
Omni parens Tellus a quo reusq; Deus.
Hic rigidos armat scopulos, Scyllam atq; Charybdim,
Atq; undas, Boreas non renuente patre,
Illa pars tristis donata animalcula peste,
Ej; suo profert mille venenosa sinu.
At ubi latitiae portus contactus apertis
Sit velis: sequitur non moritura quies.
Hic quoq; quem lachrymis defunctum flemus obortis,
Sustinuit longa tadia longa via.
Nunc vero patriis fessus requiescit in oris,
Nam mens aspera sede beata manet.

Elias Geiselbrunnerus
Augustano-Vindelicus.

I I I.

O Mors duranimis, signos concordia vita
Dulcis, & affidius confociavit amor!
Quam res difficilis factu est superare dolores,
Sic ubi coniunctos scindit iniqua animos!
Nostra domus per teresonat iam planctibus, & quis
In casu hoc lucentum, quis cohibere queat?
Coniuge dum conjux (miserum) gnatiq; parente
Pruantur, spe una summa & in orbe bono.
Non tamen in vinculis mortis remanebit, & ossa,
Quae nunc deglutit, semper habebit humus.
Est ventura dies, has qua revocatus in auras
Nobiscum intrabit regna beata poli.

A Edibim innostris cur nunc dolor acrior extat?
Cur nemo Medicas vult tolerare manus?
Quare subtristis nostras circumsonat aures
Hec vox: Heu misera, ve miserisq; meis?
Eheu! cur properat cursu nunc vita citato,
Cur ve dies fugiant non remorante mora?
Eheu! Parcarum tristi quid tristius auso?
Qua malacrux nobis tanta pericla tulit?
Eheu! cur Parce retro non filia resumunt,
Praterita vita, quem statnere, die.
Odolor! o fatum infelix! o funera acerba!
Otu, quatenus, Mors violenta, preces!
O tristem lucem, felici fidere cassam,
Vnica qua mea spes ossa reponit humo!
Ab quam crudelis Parcarum est Atropos illa,
Qua nimis invissa filia secare solet.
O omnes crebro quondam queis junctus ab usq;
Fundite nunc lachrymas, dulcis ut ille fuit!
Carmina flebilibus canitote (heu) vocibus omnes:
Flebilibus siquidem sunt recinenda modis.
Ille erumnose posuit quod tedia vita,
Qui nobis tutum prebuit hospitium.
Desine rotad omnis lachrymas effundere plures:
Atq; omnes flendi nunc facitote modum.
Fatam ent omnes: omnes expectat avarus
Portitor, in leges mors rapit atra suas.
Non Mors ipsa senti, juvent non parcit amara,
Non fugit imberbes, non fugit illa viros.
Tendimus huic omnes, cunctis versatur & urna,
Sors inde exhibit serius aut citius.

Philippus Reinolius Mittes-
heimensis Alsaticus.

ARGENTORATI Typis JOHANNIS CAROLI.

